

प्रतिज्ञा

प्रतिच्छन्दः, [सु] क्री, (छन्दोऽभिप्रायः । प्रति-
गतं छन्दः इति प्रादिसमासः ।) प्रतिकृपम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अकारान्तोऽपि दृश्यते ।
यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ७७ ।

“रचःशिरःप्रतिच्छन्दैः स्थिरप्रणतिस्त्रयः ।

सनाथशिखरान् प्रादात् तस्मै रचःप्रति-
ध्वजान् ॥”)

प्रतिच्छाया, स्त्री, (प्रतिगता छायामिति) प्रतिकृतिः ।
स्त्रिंशदशच्छिन्नादिनिमित्तप्रतिरूपम् । इत्य-
मरभरतौ ॥ (यथा, हरिवंशे । १५१ । ३० ।

“माययास्य प्रतिच्छाया दृश्यते हि नटालये ।
देहाहर्त्तुं तु कौरव्य ! शिवे च प्रभावतीम् ॥”)

प्रतिजङ्घा, स्त्री, (प्रतिगता जङ्घाम् ।) अग्रजङ्घा ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ६१५ ॥

प्रतिजल्पः, पुं, (प्रतिगतो जल्पम् ।) वाक्यविशेषः ।
यथा,—

“दुष्यजदन्धभावेऽस्मिन् प्राप्तिर्नास्तिबुद्धतम् ।
दूतसम्माननेनोक्तं यत्र स प्रतिजल्पकः ॥”

इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

प्रतिजागरः, पुं, (प्रतिजागरणमिति । प्रति +
जागृ + चञ् । “जाग्रोऽवीति ।” ७ । ३ । ८५ ।

इति गुणः ।) प्रत्यवेक्षणम् । तत्पर्यायः ।
अवेक्षा २ । इत्यमरः । ३ । २ । २८ ॥ जागर-

प्रतिनिधिः प्रतिजागरः । इति शब्दमवेक्षण
इत्यादिनियोगस्य इति रायसुकुटः ॥

प्रतिजिह्वा, स्त्री, (प्रतिकृता जिह्वा ।) तालु-
मूलस्थसुद्रजिह्वा । आलुजिव इति भाषा ।

तत्पर्यायः । प्रतिजिह्विका २ माध्वी ३ रसन-
काङ्कः ४ अजिजिह्विका ५ इति शब्दरत्नावली ॥

प्रतिजिह्विका, स्त्री, (प्रतिजिह्वा + खार्थे कन् । टापि
अत इत्यम् ।) प्रतिजिह्वा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्रतिज्ञा, स्त्री, (प्रतिज्ञायते इति । प्रति + ज्ञा +
“आतच्छोपसर्गे” १ । ३ । १०६ । इति अङ् ।

टाप् ।) कर्मव्यवहारकक्षानाहुकूलव्यापारः ।
इत्युपमितादाधरी । साध्वनिर्देशः । इति

मोतमसूत्रम् । साध्याभिधायिका वाक् । इति
व्यवहारतत्त्वम् । तत्पर्यायः । आम् २ प्रति-

ज्ञानम् ३ अङ्गीकारः ४ पतिश्रवः ५ ७६
समाधिः ६ संवित् ८ आगूः ९ आश्रवः १०

संश्रवः ११ नियमः १२ अभ्युपगमः १३ वाङ्म
१४ आत्मा १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या

१६ सङ्गरः १७ संश्रवः १८ उररीकारः १९
श्रवः २० । इति जटाधरः ॥ * ॥ (यथा, गो-

रामायणे । २ । ११० । ४ ।

“पूर्वन्तु रामस्तमिहाहुषुष्य

श्रुत्वा च वाक्यं भरतस्य तस्य ।

पिकीर्षमासी रघुगन्दनस्य

पितुः प्रतिज्ञां स भूय तूष्णीम् ॥”)

प्रतिज्ञारोधी न कर्तव्यः । यथा,—

“त्वयास्य देवाधिपते वाक्यं साम यतो फलम् ।
प्रतिज्ञा नावरोहया स्वल्पकेऽपि च वस्तुनि ॥”

इत्यभिपुराणम् ॥

प्रतिध्व

प्रतिज्ञातं, चि, (प्रतिज्ञायते स्मेति । प्रति + ज्ञा +
क्तः ।) अङ्गीकृतम् । इत्यमरः । ३ । २ । १०८ ॥

(यथा, मनुः । ८ । १३६ ।

“ऋणे देवे प्रतिज्ञाते पञ्चकं श्रुतमर्हति ।

अपहृवे तद्दिगुणं तन्मनोरमुश्रासनम् ॥”)

प्रतिज्ञानं, स्त्री, (प्रति + ज्ञा + क्त्वा ।) प्रतिज्ञा ।
इत्यमरः । ३ । ५ । ५ ॥

प्रतिज्ञेयः, पुं, (प्रतिज्ञानाद्यनेनेति । प्रति + ज्ञा +
यत् ।) स्तुतिपाठकः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (प्रति-

ज्ञातुं शक्नः ।) प्रतिज्ञानये, चि ॥

प्रतितालः, पुं, (प्रतिगतस्तालम् ।) तालविशेषः ।
यथा, सङ्गीतदामोदरे ।

“कान्तारः समराख्यश्च वैकुण्ठो वाञ्छितस्तथा ।
कथिताः शङ्करेणैव चत्वारः प्रतितालकाः ॥

कान्तारो यथा,—

कान्तारः प्रतितालस्तु चन्द्रक्रीडे हुतद्वयम् ।

दशाक्षरपदेनाथं शङ्करे वर्त्तते रसे ॥ १ ॥

समराख्यो यथा,—

लघुद्वौ लघुस्थानौ नृपताल उदाहृतः ।

रुद्रसंख्याचरपदः समरे वीरके रसे ॥ २ ॥

वैकुण्ठो यथा,—

रुद्रत्रयस्तु वैकुण्ठे प्रतिताले समीरितः ।

अर्कसंख्याचरैः पादो ह्यास्ये त्रिपुटतालके ॥ ३ ॥

वाञ्छितो यथा,—

वाञ्छितस्तृतीये ताले लघुरेको हुतस्तथा ।

त्रयोदशाक्षरेऽङ्गीको रसेऽङ्गुते प्रकीर्तितः ॥” ४ ॥

प्रतिताली, स्त्री, (प्रतिगता तालमिति । गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) तालकोद्घाटनयन्त्रम् । इति

हेमचन्द्रः ॥ चावि इति भाषा ॥

प्रतिदानं, स्त्री, (प्रतिज्ञाय दानं पतिरूपं दानं
वा ।) विनिमयः । न्यस्तार्पणम् । इत्यमरः ।

२ । ६ । ८१ ॥

प्रतिदारणं, स्त्री, (प्रतिदार्थ्यतेऽस्मिन्निति । प्रति + दृ
+ णिच् + आधारे क्युट् ।) युद्धम् । इति

शब्दमाला ॥

प्रतिदिनं, स्त्री, दिनं दिनं प्रति । प्रत्यङ्म् । यथा,
“ततः प्रतिदिनं वेला वर्द्धते चिपलात्मिका ॥”

इति सत्कृत्यसुक्तावली ॥

प्रतिदिवा, [नृ] पुं, (प्रतिदीव्यतीति । प्रति +
दिव + “कनिन् युट्पठितचिराजिधन्विदुप्रति-

दिवः ।” उवाच १ । १५६ । इति कनिन् ।)

सूर्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ प्रतिदिनश्च ॥

प्रतिदीवा, [नृ] पुं, (प्रतिदिवन् । पृथोदरादित्वात्
साधुः ।) सूर्यः । इति शब्दरत्नावली ॥

प्रतिदेयं, चि, (प्रति + दा + यत् ।) क्रीतद्रव्यस्य
दुष्क्रीतबुद्ध्या पराहत्य दानम् । यथा,—

“क्रीत्वा भस्मेन यः पश्यं दुष्क्रीतं मन्यते क्रयी ।

विक्रेतुः प्रतिदेयस्तस्मिन्नेवाह्राविचतम् ॥”

इति मिताचरा ॥

प्रतिध्वनिः, पुं, (प्रतिक्रियो ध्वनिरिति ।) प्रति-
नादः । गुमुरन् इति भाषा । तत्पर्यायः । प्रति-

शब्दः २ प्रतिश्रुतं ३ प्रतिध्वानम् ४ । इति

प्रतिनि

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, नेषथे । १६ । १० ।
“वदनकुहरेष्वध्वेष्ट्यामर्थं तदुद्वसति

श्रुतिपदमयस्त्वमेव प्रतिध्वनिरध्वनि ॥”)

प्रतिध्वानं, स्त्री, (प्रतिध्वननमिति । प्रति + ध्वन
+ चञ् ।) प्रतिध्वनिः । इत्यमरः । १ । ६ । १५ ॥

प्रतिभवा, [ऋ] पुं, (प्रतिक्रियो नभा नभः सदृश
इत्यर्थः ।) प्रपौत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥

प्रतिनवं, चि, (प्रतिगतं नवं नवतामिति ।) नूतनम् ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, मेघदूते । ३८ ।

“पञ्चादुषेभुजतत्वनं मल्लेनाभिनीनः

साम्बं तेजः प्रतिनवजवापुष्परातं दधानः ॥”)

प्रतिनिधिः, पुं, (प्रतिनिधीयते सदृशीक्रियते इति ।
प्रात + नि + धा + “उपसर्गे धोः क्तः ।” १ । ३ ।

६२ । इति क्तः ।) प्रतिमा । इत्यमरः । २ । १० । १६ ॥

सदृशः । (यथा, रघौ । १ । ८१ ।

“सुतां तदीयां सुरभिः कृत्वा प्रतिनिधिं श्रुतिः ।

आराधय सपत्नीकः प्रीता कामदुषाहि सा ॥”)

तस्य विवेचनं यथा । “अव्यक्तासामर्थ्यं कृन्द-

पुराणम् ।

“पुत्रं वा विनयोपेतं भगिनीं भ्रातरं तथा ।

एवामभाव एवायं ब्राह्मणं विनियोजयेत् ॥’

गरुडपुराणे ।

‘आर्या भर्तृव्रतं कुर्यात् आर्यायाश्च पतिस्तथा ।

असामर्थ्ये तयोस्ताभ्यां व्रतभङ्गो न जायते ॥’

वराहपुराणे ।

‘पितृमातृपतिभ्रातृश्रुगुत्वादिभूषणम् ।

अदृष्टार्थमुपेक्षितं स्वयं फलभागं भवेत् ॥’

अत्रैव विषये काव्यायनः ।

‘दक्षिणा नात्र कर्त्तव्या युष्मद्वा विद्धिता च या ।’

ननु प्रतिनिधौ ममेव श्रद्धादङ्गमन्त्रस्य फलं

कुत्रान्वेति चेत् प्रधान एव । तथा च शारी-

रिकभाष्ये श्रुतिः । ‘यां वै काश्चनयश्चत्विज

आशिवमाशासते यजमानायैव तामाशासते

इति होवाच इति । ब्राह्मणसम्बन्धे तु यज-

मानयेत्वादौ यजमानस्यैव सेति पाठे विशेषः ।

तथा च चरणायां सूत्रम् । ‘यां वै काश्चनयश्च-

त्विजमाशिः प्राशासते सा यजमानस्यैवेति ।’

त्विजयजमानपदे प्रतिनिधिप्रधानपरे आका-

ङ्गितत्वादिति । अतएव प्रतिनिधिपुत्रादिनाप्या-

यान्तु नः पितर इत्यादिवदङ्ग एव पश्यते

वाक्यस्य काल्पनिकत्वात्तत्र न तथेति ॥ * ॥

अत्र प्रतिनिधिप्रसङ्गेन सूत्रबुद्ध्यास्तु किञ्चि-

त्विज्यते । कालमाधवीये ।

‘काम्ये प्रतिनिधिर्नास्ति निव्यनेमित्तिके हि सः ।

काम्यैरुपक्रमादूर्ध्वमर्थे प्रतिनिधिं विदुः ॥’

अस्यार्थस्तु माधवाचार्येणाभिहितः । यथा

निव्यनेमित्तिकं प्रतिनिधिनाप्युपक्रम्य कारयेत् ।

काम्यन्तु स्वसामर्थ्यं परीक्ष्य स्वयमेव उपक्रम्य

कुर्यात् । असामर्थ्ये तु उपक्रमादूर्ध्वं प्रतिनिधि-

नापि तत्कारयेत् । एतच्च काम्यं श्रौतपरम् ।

काम्यस्मार्तान्तु अन्यद्वाराप्युपक्रम्य कुर्यात् । तथा

च पराशरभाष्ये श्रौतातपः ।